

ת"פ 9608/08 - מדינת ישראל נגד בנימין חכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-08-9608 מדינת ישראל נ' חכם
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבנור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נאותה זרנגר
המאשימה
נגד
בנימין חכם
ע"י ב"כ עו"ד רמי פנيري ועו"ד אופיר כהן
הנאשם

הכרעת דין

א.

רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפני ביצוע העבירות של גנבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), והסתת גבול, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב אישום עבדו הנאשם ומר אשר כהן צדק (להלן - המתלוון) ככבאים בתחנת כבוי האש ברוח' יגאל אלון 67, תל-אביב (להלן - התחנה). המתלוון אסף מעובדי התחנה כסף מזומנים, בסך של 1,900 ל"נ (להלן - הכספי), לצורכי ארגון מסיבת סיום לאחד העובדים.
3. בעובדות כתב האישום נטען, בעיקר הדברים, כדלקמן:
  - ביום 2.4.13, בשעה 07:00 או בסמוך לכך, הניח המתלוון את הכספי בארכונו האישי בתחנה (להלן - הארון), בין בגדיו, ולאחר שנעל את הארון עזב את המקום. בין יומם 2.4.13 ליום 7.4.13 במועד שאמנו ידוע במדוקד למאשימה, הסיג הנאשם את גבול הארון בכך שפרץ אותו במטרה לבצע גנבה. לאחר מכן גנב הנאשם את הכספי מתוכן הארון.
  - ביום 27.4.13, לאחר שפקיד כבוי האש בתל-אביב, מר דורון נתנהן, הודיע לאנשיו שכולם יצטרכו לבצע בדיקת פוליגרפ, פנה הנאשם למתלוון וטען כי הכספי נגנב על ידי המנקה בתחנה, אך ביקש מהמתלוון לשומר את הדבר בסוד שכן ברצונו להציג את המנקה ולהחזיר את הכספי שנגנబ מבלי לחושף אותה (להלן - "סיפור המנקה").

עמוד 1

- ביום 30.4.13 התקשר הנאשם למתלוון וסיכם עמו שידאג להחזיר את הכסף בתשלומים. בדומה לכך ביקש הנאשם מהמתלוון לשנות את גרטסו, באופן שלא יפליל את המנקה, ובהמשך התקשר שוב למתלוון וטען כי שוחח עם המנקה והיא תחזיר את כל הכסף.
4. עוד יש לציין, כי בסופו של דבר החזיר הנאשם את הכספיים למתלוון, בניסיונות ואופן שעודיפורטו בהמשך הדברים.
5. הדיון בתיק החל בפני מותבים אחרים, אך שמייעת הריאות התקיימה לפני. תשובה הנתבעת ניתנה מפי בא-כחו, בפני כב' השופטת ה' נאור, כדלקמן:
- ה הנאשם כופר במיוחס לו וטען שהЛОקר היה פתוח, על כן הוא לא הסיג גבול. ברגע שחבר נתקע ללא כניסה אחרית, החברים יכולים לחתוך מכנס אחד מהשני, כאשר מדובר ברכוש השיך לכיבוי והצלחה במקום עבודתו. הואלקח מכנס והסתבר יותר מאוחר שהוא בו כסף. הוא לא ידע על הכספי שבכיס.
- הואלקח את המכנס כי הוא חזר משמרתו עם מכנס רטוב והוא זוקק למכנס אחר. מדובר לחבר טוב עם לוקר פתוח... עליה שנגנוב הכספי וכל העובדים בשמירת היו בחקירה, כולל הנאשם. הוא היה מוכן לשתף פעולה עם החוקרים וללא בדיקת פוליגראף, אלא שלמרובה הפעיטהו אשתו שעדמה לכבש את המכנס מצאה את הכספי בכייס. אשתו אמרה שיש 1900 ₪ בכיס והוא קישר שמדובר בסכום שעליו דובר בעבודה.
- הוא פנה לחבר ולמפקד שלו וניסה למצוא סיפורCSI. הוא החזיר את הכספי ולא בפעם אחת, כדי למצוא סיפורCSI להחזירתו. החזרת הכספי הייתה ביוזמתו. כשהוא גילה שהכספי במכונית הכביסה, הוא החיזירו (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 1 ואילך).

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. נוכח גדרי המחלוקת בין הצדדים, כפי שתוארו לעיל, העידו מטעם המאשימה המתלוון ונמר נתNAL בלבד. כמו כן הוגשו מספר ממצאים בהסכם (ר' בפרוטוקול, עמ' 12. ב"כ הנאשם התנגד להגשת הדיסק ת/4, הכול הקלות של שש שיחות שערק המתלוון עם הנאשם, ולענין קבילותה נתיחס בהמשך הדברים).
7. שלוש הودעות המתלוון (ת/1, ת/2 ות/3) הוגשו חלף חקירותו ראשית, כמו כן הוגש באמצעות הדיסק (ת/4). בהודעתו הראשונה (ת/1, מיום 10.4.13) סיפר המתלוון כי ביום 2.4.13, בתום העבודה, הוא הניח בארון את הכספי, בתוך מעטפה, נעל את הארון והלך לביתו. ואולם, כשחזר לעבודה ביום ראשון (7.4.13) הוא הבין שדלת הארון פתוחה, הלשונית של המneauל במצב סגור והסוגר הפנימי קצץ עקום, והמעטפה עם הכספי נגנבה. בהודעתו השנייה (ת/2, מיום 18.4.13) הבביר המתלוון כי הכספי היה גם בתוך ניילונית. המתלוון ציין כי אינו חושד למי מהכバאים, אך גם טען כי אינו מחפה על מי מהם או על עצמו.
8. בהודעתו השלישית (ת/3, מיום 30.4.13) הוסיף המתלוון ומספר כללה:
- ...בן חכם (ה הנאשם - ש.א.) התקשר אליו, אמר לי שהוא יודע מילקח את הכספי ואני חייב לשמור את זה בסוד, אני אמרתי לו שספר ואז הוא התחיל לספר לי סיפור על המנקה שהיתה עם

הבת שלה בעבודה והארון שלי היה פתוח והבט שלה פתחה את הארון וראתה שקיית מבצתת והיא לא עמדה בפיטוי והילדת שלה לקחה את השקיית. זה שההה היה בשקיית, זה פרט שرك גנב יכול לדעת את זה. אמר לי תשמעו, אני מכיר אותה טוב ואת המשפחה שלה ועכשו היא מתחרפת ואstor שאף אחד ידע כי יפטרו אותה, היא אישת מסכנה, היא הייתה פעם נרכומנית. אחרי שיחה של רביע שעיה אמרתי לו שאינו לא יכול להגיד שמצאת את זה בבית, ואני מה(ו)יב לספר את זה ל��ין שלי ואני לא משתק פעולה עם דבר זהה, הוא ניסה כמה פעמים לשכנע וראה שאין לא זורם ואמר נראה לך זה היה בצחוק אני לא יודע מי לחק את הכסף.

ביום שני 29.4.13 עירבתי את חבר שלי, אלעד ברזילי, וסיפרתי לו את כל הסיפור שסיפרתי לך, ושאלתי אותו איך זה נשמע. הוא אמר שההה נשמע חשוד ביותר והייתי חייב לזרום אליו כדי לקבל את הכסף, וזה מהهو שלא עשית. אחרי שיחה אליו הוא מליץ לי לצלצל אליו... ולנסות ולהחיקות את השיחה שככוכב היהת בצחוק, ולהגיד לו שאינו גם חושד במנקה, ולהגיד לו שאתה מסכים לומר שמצאת את הכסף בבית, כדי לחשוף את הסיפור. התקשרתי אליו בעבר והוא היה בדרך לسينמה סיטי. אמרתי לו אני חוש(ד) במנקה, ראיתי אותה בבוקר, ראיתי לה בעיניהם שזאת היא. אמרתי לו תראה אם אתה מכיר אותה ואתה יכול לזרוק לה שחזר ואני מוכן להגיד שהכסף נמצא בבית. מפה הוא התחיל להתחשש והוא אמר שידבר איתה אחר ונראה לאן זה זורם, זו שיחה שאני כבר הקלטתי. הוא אמר שם היא רוצה להחזיר את הכסף ואין לה את הכסף, אמרתי לו שתיתן בכמה פעמים והוא אמר שאם אני ידוע בזדאות שזו היא, אני אשים עליה את הכסף. ידוע לי שבין יום שבת הראשון לחבר שלו 1,000 ₪ מתוך 2,000 ₪ שהוא היה חייב לו ממש יותר משנה.

החליט שהוא יחזיר אליו למחמת והוא כבר בשעה 00:09 בבוקר חיג' אל, לא עניתי לו כי ישנתי וכשקמתי ראיתי הודהה "אשר תגיד שמצאת אני כבר ירגן לך את הכסף". התקשרתי אליו גם בשיחה מוקלטת, שאלתי אותו מה קורה, והוא אמר עדיף שלא תדע בראשון לחודש אני אביא לך 1,000 ₪, ובראשון הבא אני אביא לך עוד 900 ₪. אמרתי לו טוב, נראה איך אני עשה את זה כי אני צריך להביא לשאול, הקצין שלי, את הכסף בימי, כי סוכם בינוינו שאני אומר שמצאת בבי. מהרגע שהקלטתי את השיחה שאל הקצין שלי ידוע הכל. אני כבר הבנתי שהוא מפייל עליה, בלי שהיא תדע...

ביום ראשון האחרון הקצין ידע גם את המפקד ואני זומנתי לשיחה עם המפקד וסיפרתי לו את כל מה שאני אומר לך. חזרתי מהשיחה ובן היה עוד בתנהנו ואלעד, חבר שלי, אמר לי שהוא חיפש אותו כבר פעמיים. **בן בא ושאל אותי מה היה ואמרתי לו שניסיתי להגיד שהכסף בבית אך הם לא האמינו לי ודחפו אותי לפינה ויעשו לי פוליגרפ, אז אמרתי שעזרה לי למצוא את הגנבו. כל זה כਮובן מתואם עם המפקדים שלי. הוא הבין שלא היה לי ברירה, אז הוא אמר היה לא לבדוק אמרה שהיא גנבה את הכסף, ראיתי לה בעיניהם שזאת היא ואמרתי אני אשים עליה את הכסף. אמרתי לו שההה נשמע מופרך...**

הוא אמר לי שהוא הולך למפקד ובקש מכנס וחולצה כי הכל רטוב מהלילה, והבאתי לו. הוא צלצל אליו אחרי השיחה ואמר לי שהם חוסדים שההה אני עכשו, רציתי לעזור לה. אתה ידוע שאחריו זה הוא אמר שהוא מצא את זה במכנס שלי, שהוא לicked לא רשות. את המכנס הבאת לו ביום ראשון האחרון, עכשו... (ר' ת/3, שורה 3 ואילך. ההדגשות הוספו).

.9. המתלוון נחקר נmericות על ידי ב"כ הנאשם, בחקירה נגדית, אך עמד על גרטסו. ב"כ הנאשם - שגם הגיע את המזכיר שערך המתלוון אודות השתלשלות האירועים (נ/3) - ביקש להציגו, בסיכון, על אי אלו סתיירות בעדותו של המתלוון. ואולם, אין לקבל את הטענות. מעבר לכך שמדובר בעניינים שליליים לחלוין, הלכה למעשה כל הדיון בהם הוא מיותר למדי נוכח גרטסו דהיום של הנאשם. כזכור, על פי גרטסה זו, אין כל מחלוקת כי הסיפור שמספר המתלוון הינו סיפור אמיתי, דהיינו: שהמתלוון אכן הניח את הכסף בארון, והכסף נלקח מהארון ללא ידיעתו, כאשר ביום הנאשם מודה שהוא זה שלקח את הכסף (לגרסתו בבבלי דעת). אולם, אף לעונת הנאשם, הארון לא היה נעל, אך כבר בשלב זה יש לומר כי אין כל סיבה להעדיף בנסיבות זו את גרטסת הנאשם על פני גרטסת המתלוון.

.10. כאמור, מטעם המאשימה העיד גם מר נתנאל. הודיעתו של העד הוגשה חלף עדותו הראשית (ת/13, מיום 30.4.13) ובמסגרתה הוא סיפר כדלקמן:

...הסיפור התחל לפנינו כשבועיים כאשר נודע לי שנפרץ ארון אישי של אחד הכבאים, של אשר (המתלוון - ש.א.) שנמצא באביב ב' שזה קוד התחנה ביגאל אלון. מהארון נגנבו 1,900 ₪ אשר נאספו ע"י אשר מאנשי המשמרות לצורכי קיום מסיבת פרישה (לא)חד העובדים. מפקד המשמרות שלו או סגנו דיווחו לי על המקרה וישר הגעתו לאחר כמה שעות לתחנה כדי לראותה במה מדובר, מהסתכלות שלי מהבדיקה שלי בארון המדבר ראייתי שהארון נפרץ בכוח מפני שהלשונית של המneau היתה מעוקמת. משיחה שלי עם אשר הבהיר לי שהכסף היה בשקייה והוסתרה בתוך הבגדים שבארון ובבוקר של אותו יום כאשר הגיע לעובדה הוא זיהה מיד שהארון נפרץ. הבגדים והתוכן הארון לא הוזזו אבל השקית עם הכסף נעל(מה). מפקד המשמרות נתן לאשר ללקת הביתה לבדוק אם אולי שכח הכסף בבית, אבל הוא חזר ולא נמצא הכסף. לדברי אשר הוא בטוח במאית האחדים שהכסף הושאר במקום בארונית. אותה תקופה שמדובר היהת תקופת של שישה ימים, מפני שאשר עבד שמורות 24 על 48 שעות, ולאחר המשמרות שהוא שם את הכסף בארון הוא היה יום אחד בחופש, דהיינו שישה ימים הכסף היה בארון.

אני מיד שמעתי את המקרה ובחנתי אותו, הודיעתי שהחקירה לצורך העניין תעבור למשטרה לחקירה פלילית, על מנת למצוא את הנאשם ואותו אחד שיתפס ברור מה (י)היה דינו. נשלחה לכמ רשימה של כל העובדים שהיו בתחנה במהלך ששת הימים האלה היה מדובר כ-16 או 17 איש כולל מפקד התחנה והמנקה אז התחלטם את החקירה שלכם כאשר הבהיר לאנשים שבמידת הצורך ישלחו כל האנשים לבדיקת פוליגרפ. ביום חמישי זהה, לא זכר תאריך, בשיחה בין לבין מפקד המשמרות וסגנו הבהיר לי שימושו פנה לאשר על מנת לתאם החזרה של הכסף ועדין הם לא רצחים לחשוף את זהות עד שזה יהיה בטוח. בערב يوم חמישי הגעתו שוב לתחנה בסביבות 20:00, דיברתי עם סגן מפקד המשמרות והוא מסר לי שמדובר בין חכם (ה הנאשם - ש.א.) אשר היה בדין עם דברים עם אשר במהלך כל השבוע על מנת להחזיר את הכסף לכארה, שנגנבו ע"י המנקה. הוא אמר להעביר חלק מהכסף זהה יתבצע כנראה ביום שישי בבוקר, העברה של חלק מהכסף. ביום ראשון בשעה שבע בבוקר זימנתי את מפקד המשמרות וסגנו אשר, על מנת לשמעו ממוקור ראשון את השתלשלות העניין. אשר טען שבן דבר איתו שהוא כמו שבת שעבירה ואמר לו זו כנראה המנקה שגנבה את הכסף והוא רוצה להציג אותה בזאת שהוא יdag להחזיר את הכסף בשמה מבלי לחשוף אותה. הוא הציע לו שאשר יטען שהוא גילה

את הכספי בבד במכנסיים שחוירו מהכביסה ולכן בעצם לא הייתה פה גניבה. אשר שיתף אותו פעולה לכואורה מתוך ידיעת שהוא יחשוף את כל האמת בפני המפקדים שלו. הוא הקליט מס' שיחות שנערכו ביניהם, שמר אטס, ויש בידו את שורת ההפקדה של 400 ש"ח מהחשבון של בן לחשבון שלו בבנק.

בשעה 11:00 זומנו למשרדי מפקד משמרתו של בן רוני מזרחי ובן ובשיחה שנערכה בינינו בקשרי מבן שיספר לנו את השתלשלות העניינים. בן טען שאשר חשד במנקה ולכן מתוך ידיעת שבן מכיר את המנקה הוא ביקש ממנו שיעזר לו לבדוק אם היא לקחה את הכספי ואם אפשר להחזיר אותו. שאלתי אותו אם הוא דבר עם המנקה ואם המנקה יודעת שהעבירותשמה את הכספי והוא ענה בשלילה. הקשתי עליו ואמרתי לו שהארון נפרץ ושאני לא מאמין שהמנקה הייתה פורצת ארון ושלטעתה אשר הוא זה שפה אליו, הכוונה שבן פנה לאשר, בן התעקש שלא הוא זה שפנה ראשון ושאי לו שום קשר לעניין שמעבר לזה הוא רק רצה לעוזר למנקה. הבחרתי לו שגרסה שלו לא נשמעת לי אמינה ושמבחןתי הוא החשוד העיקרי העיקרי במעשה...

אמרתי לו פעם נוספת שבמידה והוא רוצה להתוודות ולהתפטר מרצונו אשתדל להימנע מלהמשיך את ההליך המשטרתי. בן חזר ואמר שהוא בעצם לא אשם ולכן הוא רוצה שהדין ימ(ואה). כעה שעיה וחצי לאחר שבן יצא ממשרדי התקשר אליו לפלאפון הנני ובקש להיפגש שנית. אמרתי לו שאין בעיה שבשבועות אחר הצהרים אני אהיה בתחנה ואפגוש אותו רביע שעיה. לאחר מכן התקשרה אליו אשטו וסיפרה לי גרסה חדשה. לטענתה היא כיבסה את המכנסיים של בן והוא מצאה בתוכם 1,900 ש"נ, כאשר שאלה אותו לאור הסכום הזה הוא לא ידע להסביר לה ולאחר מכן אמר שבמקרה הגיע אליו כסף שנגנבו והגיע אליו בטעות אז אמרתי לה איך יכול להיות שהגיע אליו הכספי ושמעתה ברקע של השיחה שהוא אומר שהายיל מאשר מכנסיים ובתוכם היה הכספי, והקשתי עלייה ואמרתי לה שהארון נפרץ והוא לא היה פתוח בלבד זאת גם במידה והיה לוקח מאשר מכנסיים הכספי לא היה בכיס משום שהכספי היה בין זוגות המכנסיים שבארון ולא בכיס המכנסיים. בהמשך שאלתי אותה אם אשר יודע שהายיל ממןו את המכנסיים והאישה ענתה שהוא לא אמר שום דבר על המכנסיים. הבחרתי שלא אוכל לעוזר לבן מלבד האופציה שיתפטר ללא המיצוי הפלילי...

...הוא (הנאשם - ש.א.) המשיך לדבוק בגרסה ולא היה מוכן להתפטר ואמר שהוא יבצע את כל ההליכים האפשריים על מנת להשאיר בעבודה בכל מחיר...

בפגישה זו הוא נתן לי את ה-1,500 ש"נ הנוטרים... (ר' ת/13 שורה 2 ואילך).

כמו המתلون, גם מר נתנאל נחקר נمرצות בחקירה נגדית, וגם הוגש הדוח שהוא ערף בעקבות הפרשה (ר' נ/2). מר נתנאל עמד על גרסתו, ולא עלו בחקירתו סתריות מהותיות שיש בהן כדי לגרוע ממהימנותו. לשאלת הסניגור בעניין הכספי שהנאשם החיזיר לו השיב מר נתנאל כי הכספי נראה חדש "ולא מכביסה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 31).

ב"כ הנאשם העלה טענות שונות כלפי מר נתנאל, וחקר אותו נمرצות בענייןניסינו להגע עם הנאשם להסכמות אודות התפטרות. ואולם, מדובר בנושא שהינו חסר רלוונטיות להליך שלפני. אין מחלוקת, כי הנאשם דחה את העד, ולא הוודה בגיןב הכספי אלא דבק בגרסהו, ועל כן הדיון ודברים שנערכו בין העד לבין הנאשם בנושא הנ"ל אינם מעלה ואין מورد בכל הקשרו לסוגיות

הטענות הכרעה לפניו.

13. שתי ההודעות שנגבו מהנאשם, במהלך חקירתו במשטרת, הוגשו בהסכם. בהודעתו הראשונה (ת/11, מיום 18.4.13) הבהיר הנואשם, לכווןית, כל קשר לגנבה או ידיעה אודותיה. בהודעתו השנייה (ת/5, מיום 1.5.13), בה נחקר הנואשם באזהרה, סיפר הנואשם כלהלן:

היותי במשמרת, לא זוכר תאריך, בלילה בשעה 22:00-00:00 נכנסתי להתקלח, הלכתי לארון שלי, מתחתית הארון שלי ולא היה לי מכנסיים להחליף, ראייתי ארון פתוח, ניגשתי, הוצאתי מכנס ולבשתי אותו. אחרי זה הילכתי לשון, בבוקר קמתי, לא זוכר אם היו אירועים באותו בוקר, הלכתי לבית הרגיל והורדתי את המדים, שמתוי בכביסה זהה. הוא היה בחופש ולא עלה אשר, לא קישרתי את זה בכלל שהוא קשור אליו. אמרו כמה ימים היה סיפורו עם בדעתם, אמרו שפרצטו את הארון ולא קישרתי. אחרי זמן מסוים אישרתי אומרת לי שהיא מצאה כסף במכנס של העובדה, ישר ידעתם למה זה קשור והזרתני את הכספי בסופו של דבר.

....

- ש. **אייפה המכנסיים עכשו?**
 ת. לא יודע.
- ש. **לקחת מכנסיים מחבר שלך ואתה לא זוכר אם החזרת לו או לא?**
 ת. **לא החזרתי לו אותם, שכחתי מזה בכלל... (ת/5, שורה 7 ואילך).**
14. בהמשך הדברים - בהתייחס ל"סיפור המנקה" - טען הנואשם (בהודעתו ת/5):
- ש. **מה הסיפור עם המנקה?**
 ת. זה סיפור שאני כביכול המציאו אותו בשבייל להחזיר את הכספי, וזה היה טעות.
 ש. **למי סיפרת את הסיפור.**
 ת. אמרתי לאשר ולמפקד שלי זהה.
- ש. **למה הייתה צריך למציא את הסיפור?**
 ת. הגעתתי למצב שהתבלבלתי, הייתי מבולבל ורציתי להחזיר את הכספי.
- ש. **ממה הייתה מבולבל?**
 ת. מהסיטואציה, הינו פה במשטרת ופתאום מצאתי את הכספי בבית והייתי מבולבל.
- ש. **בוא נחזיר למכנסיים, متى אשתק מצאה את הכספי?**
 ת. או يوم ראשון או יום שני בשבוע שעבר. אני לא סגור על זה. אני זוכר שהוא יום או يوم לאחרת אשר התקשר אליו.
- ש. **כלומר, אם היום אנחנו בחודש חמישי זהה נגנב בתחילת חודש רביעי, המכנס**

שכב מספר שבועות בבית שלן?

- ת. כן.
ש. מי יצר קשר ראשוני בקשר לכסף, אתה עם אשר או אשר איתך?
ת. דיברנו על זה בתחנה הוא התקשר אליו ו אמר שהוא ראה את המנקה לחוצה,
שאל אם אני יכול לדבר איתה, אמרתי לו שכן ואני אחזור אליו. הוא אמר תניד
לה שם זה היא שתחזר את הכסף ואני אגיד שאתה לא יודע כלום ומצאתי.
- ש. אתה חבר טוב של אשר?
ת. כן.
ש. למה לא סיפרת לו את האמת?
ת. עוד פעם, הייתי מבולבל... (ת/5, שורה 32 ואילך).
15. לבסוף הוגש מטעם המאשימה מספר מוצגים נוספים, הכוללים מספר מזכירים וכן, כאמור, את הדיסק ת/4 ואת דוח השמיעה הרלוונטי (ת/12). הדיסק, כאמור, הינו דיסק הכלול הקלטות של שש שיחות שנערכו בין המתלון לבין הנאשם. הקלטה השיחות נעשתה על ידי המתלון, ונוכחות התנודות ההגנה התקבל הדיסק בכפוף להחלטה בדבר קבילותו במסגרת הכרעת הדין (ר' בפרוטוקול, עמ' 6).
16. ב"כ הנאשם ערך, בסיכון, מתקפה-רבתית נגד קבלת הדיסק, שلطעמו אינו עומד ב מבחנים שנקבעו בפסקה באשר לקבילותן של הקלטות. ואולם, אין לקבל את הטענות. המתلون העיד כי הוא עצמו הקליט את השיחות, אף הנאשם סיפר על שיחות טלפוןות שנערכו בין השניים, ועל כן על פני הדברים ניתן לקבל את ההקלטות. אכן, אחת מהשיחות הוקלטה רק בחלוקת, אך אין בכך כדי לגרוע מעצם קבילות ההקלטות, בוודאי לא של יתר השיחות. זאת ועוד: הלכה למעשה הדברים שנאמרו בשיחות הנ"ל אינם שונים כיום במחלוקת של ממש בין הצדדים. לפיכך, ככל מקרה, מדובר בראשיה ממשמעותה הוכחחת הינה שליטה בענייננו, וממילא גם ממשמעו שלט קבילה שהיא אלא שליטה שבשולית.

ג. עיקרי ראיות ההגנה:

17. מטעם ההגנה העידו הנאשם, אשתו (גב' שירן חכם) ובן דוד של הנאשם (מר דורון חכם), העובד ככabei, גם שלא יחד עם הנאשם. בחקירהו הראשית חזר הנאשם פחות היוון על הגרסה שמסר בהודעתו ת/5, אם כי תוך תוספות משמעותיות. הנאשם טען כי בתחנה לא הייתה בעיה לקחת בגדים מארוןות של חברים טובים, ומספר כי הוא והמתלון היו "חברים טובים מאוד" (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 31 ואילך).
18. בהמשך דבריו טען הנאשם, כי במהלך שירותו בתחנה במשך תקופה של חמישה שנים, היו הרבה פריצות לארוןות של הכבאים ואף לו לקחו פעמי מכונת גילוח (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 6). הנאשם הוסיף ומספר, בחקירהו הראשית, כלול:

ש: אתה בש' 74 ואילך בחקירה שלן (ת/5 - ש.א.) אמרת שהחזרת את כל הכסף אבל לא בביטחון כדי שלא יהיה שkopf. תסביר למה התכוונת.

ברגע שאישתי גילתה את הכספי בעצם, ונכשתי לסוג של סרט בראש. נבהلتין, ולא ידעת מה לעשות. נבהلتין כי פחדתי שיגידו שאני גנבתי את הכספי לא גנבתי את הכספי. לקחתני מכנס ולא ידעת שהיה בו כסף בפנים, ואחרי זמן מה אישתי מצאה כסף במכנסים.

עד שאישתר מצאה את הכספי במכונת הכביסה. אתה שוחחת יחד עם אשר, מסרת כל מיני גרסאות כאלה ואחרות על המנקה. למה? מה הביא אותך לומר את כל הגרסאות האלה.

פחדתי, פחדתי שיגידו שאני גנב. השם שלי חשוב לי, ונקלעתי לסוג של לחץ ובלבול, משתי טעויות שאדם יכול לעשות עשיתי 120 טעויות. ברגע שידעת שהכספי נמצא אצלי, ניסיתי להחזיר אותו בכון שניסיתי לספר סיפור שפחדתי התבלבלתי, פעם ראשונה שנטקלה בסיטואציה זו.

...

אם לא הייתה אומר לאשר שהכספי נמצא אצלו, באיזה דרך יוכל לדעת על הכספי שנמצא אצלו מדובר בכספי מזומן.

לא יוכל לדעת, אם היום סותם את הפה לא היית נמצאה פה היום. אבל אם זה היה קורה גם היום היית מהזיר את הכספי, אמן לא בדרך שעשית בעבר, כי אני לא אחד שגונב. היו לי יסורי מצפון שהכספי שכב אצלי בבית. אני אדם ממשן שהולן להתפלל. למה האשמה את המנקה.

כולם חשו במנקה. הרוב חשו בה ובגלל זה תמיד ציננתי בפני אשר אל תזכיר את המנקה אל תגיד שזה היא, אני אחזר לך את הכספי.

למה דיברת פעם אחת על 400+500 ופעם אחת 1000-900.

כי זה היה חלק מהסיפור כביכול, אם לkerja את הכספי אין תחזיר את זה במכה אחת. זה אחד הסרטים שנכננו לי בראש, רציתי להחזיר את הכספי.

כשאתה החזרת את הכספי איזה כסף החזרת?

עשיתי העברה מחשבון הבנק שלי לאשר. ואח"כ באותו יום שהיית אצל דורון וחזרתי הביתה, לא חזרתי הביתה, אישתי היתה אצל חממי ודיברנו על העניין, לקחתני כסף מאשתי מה שיש לה בתיק, היא עצמאית, ואחרי זה הפקדתי לה את הכספי או שהוא צזה.

תחזר את התשובה, כסף שהיא אצל אשתק או שהכספי שנמצא במכנסים. לא. הכספי שנמצא במכנסים לא הוחזר, לא ראוי שיבוט. החזרתי כסף תמורת כסף, היה חשוב לי להחזיר את הסכום (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 11 ואילך. ההדגשות הוספו).

בחקירה הנגדית נשאל הנאשם כיצד דבריו מתישבים עם גרסת המתלונן, שלפיה הכספי לא היה

.19

בתוך המכנסים. כמו כן נשאל הנאשם מודיע לא החזיר את הכסף, שلطענותו עבר כביסה, מיד עם מציאתו. הנאשם התקשה ליתן תשובות של ממש לשאלות אלה, כללה:

ש: המתלוון אומר שהכסף היה מתחת למכנסיים, ולא בתוך הכסיס של המכנסים.
 מה יש לך לומר.

ת: אני לא יודע איפה הכסף היה. אני לא קחתי מכנסיים.
 ש: הכסף לא היה בתוך כסיס, אלא מחוץ לכיס, מתחת לכל עירימת המכנסיים.

ת: אני מבין מה שאתה אומרת. לא ידעת איפה הכסף היה. אני לא יכול להגיד לך
איפה הכסף היה.

ש: לפי גרסתך הכסף היה בתוך כסיס המכנס.
 ת: לפי הגרסה שלי אישתי מצאה את הכסף בתוך מכונת הכביסה.

ש: מוכבש?

ת: כן.

...

ש: לא החזרת את הכסף הרטוב.

ת: לא נראה לי רלוונטי, מה שהוא לי נראה רלוונטי להחזיר את הכסף
 ש: איפה נילון היה עטוף.

ת: נילון של דפדף. של דפים.

ש: איך אתה יודע שהוא בנילון אם הוא כובס.

ת: כי הנילון היה עם הכסף. כן הוא נשאר למרות הכביסה (ר' בפרוטוקול, עמ' 34
 שורה 27 ואילך. ההדגשות הוספו).

20. מעבר לכך שה הנאשם לא הצליח ליתן הסבר של ממש מדוע הוא היה צריך למצוא את "סיפור המנקה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 35), הוא התקשה להסביר כיצד סיפור זה, שהינו לדבריו בדיוני וחלוטין, כלל את הפרט המוכמן של הנילונית שבכרצנה:

ש: אמרת למתלוון בשיחת טלפון שהבת של המנקה לא עמדה בפיתוי ולקחה את השקית.

ת: זה היה סיפור אישי.

ש: איך ידעת לומר שהשקית במצבה.

ת: זה היה שקר. סיפור אישי. מה יש לבת של המנקה לעשות עם המכנסים.

ש: בפועל השקית הייתה מתחת למכנסיים.

ת: אני לא יודע.

ש: השקית באמת במצבה מתחת למכנסיים, ככלומר היא הייתה מתחת למכנסיים.

- ת: שום דבר לא ב泝ץ.
- ש: זה מה שאמרת שהבת של המנקה ראתה שהשkeit ב泝צתה.
- ת: זה סיפור דמיוני.
- ש: איך זה שהסיפור הדמיוני שלך קלע למציאות הנטענת.
- ת: לא יודע. בסיפור הדמיוני אמרתי זהה היה בין המכנים. הנה הסיפור הדמיוני שלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 13 ואילך).

.21 מטעם ההגנה העידו כאמור גם בן דודו של הנאשם ואשתו. בן הדוד, מר דורון חכם, העובד ככבאי בתחנה אחרת, לא היה עד לאירועים מסוימים כתוב האישום ומילא לא יכול היה לומר לגבים דבר. יחד עם זאת, מר חכם טען כי מניסינו ככבאי - לרבות בעבר בתחנה דנא - הוא יודע שיש כבאים אשר אינם נועלם את ארונותיהם, הגם שלדבריו הוא-עצמוי כן מקפיד לנעול את ארוןו (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 32). מר חכם הוסיף וטען כי נהוג בין כבאים ליטול מכנים אחד של השני. לדבריו, גם לו לקחו פעמי מכנים, אם כי הודיעו לו על כך (שם, עמ' 40 שורה 33).

.22 גב' חכם, אשתו של הנאשם, תמכה בגרסת הנאשם אודות מציאת הכסף בכביסה. הודיעתה במשפטה הוגשה (נ/י, מיום 1.5.13) ובها היא סיפרה כללה:

אני אגיד לך מה קרה. אני מכבסת לו את הכביסה של המכבי אש בפרד, עד שניי אוגרת כמהות לך לי איזה שבוע שבועיים. כיבשתי לו את הבגדים, באתי לתלות את המכונה וכל בגדי שאני מוציאה אני מנערת, ראיתי כמו דף צזה עט דיו, ראיתי גם בתוך של המכונה 10 שקלים, ראיתי את הניר הזה שהיה בתוך הכסיס, זה כיס צזה עם סקווז, ראיתי שקית עם כסף. אמרתי לו בן כיבשתי כסף, אמר לי איזה כסף, אמרתי לו שהוא בתוך שקית כסף ושטרות אתה לא רואה זה יכול להרים את המכונה. הוא אמר על מה את מדברת. בגלל שניי עצמאית שאלתי אותו אולי זה הכסף שלי והוא אמר שלא. לחרת הוא בא ושאל איזה כסף, ראיתי לו את השקית ושמתי את זה במגירה, הוא אמר זהה כנראה של חבר וזה הואלקח את הכסף החזיר אותו.

- ש. ספרת כמה כסף היה שם.
- ת. כן, היה שם בערך 1900 ל'. היה גם כל מיני שטרות.
- ש. השקית הייתה (ס)גורה?
- ת. לא. השקית ניילון צוז.
- ש. מה קרה לכיס השקית בתוך זה?
- ת. זה התרטב טיפה ונהייה לח, הוציאתי שמתה על השולחן שהתייבש ובבוקר קמתי והזכירתי את זה לשkeit אחרת ושמתי לו את זה במגירה ושהוא בא הבאת לו את השקית (ר' נ/י, שורה 3 ואילך).

.23 בהמשך הדברים שינתה גב' חכם, במקצת, את טעמה, והוסיפה פרטים נוספים:

- ש. ספרי לי מה הוא סיפר לך בדיקת כשהוא כבר סיפר לך הכל?
- ת. לפני כמה ימים הוא עבד שבת והוא סיפר לי ביום ראשון בבוקר. הוא בא כולם גמור ואמרתי לו בן מה קרה, אמר לי זוכרת את הכספי שמצאת במכנסיים, מסתבר שהוא כסף שככל הוצאות של המשמרת הקודמת שלו אסף, בשבייל המסייעת של ראובן. הוא אמר לי שירן הכספי נעלם מפני כמה זמן ולא מצאנו אותו וחשדנו במנקה ורצינו לעזור לה אני ואשר. אמרתי לו איך זה הגיע אליו, והוא אמר שהוא נתקע בלי מכנסיים והוא לקח לאשר זוג מכנסיים במהלך המשמרת מהארון, הוא בא הביתה והוריד אותם וזה היה בכביסה זהה. אני ישר התקשרתי למפקד שלו ומספרתי לו.
- ש. לא נראה לך מוזר שהוא לא סיפר לך 8 ימים על המקרה?
- ת. בן לא צזה הוא תמיד מנסה לפרט בלבד, הוא מאוד מופוּן.
- ש. יש לכם חובות?
- ת. יש לנו את ההלוואה שלו מזמן, אני עשית הלוואה לאוטו לפני שנתיים של 30,000. אני ב민нос של 6,000 כרגע... (ר' נ/4, שורה 36 ואילך).

24. בחקרתה הראשית לפני הוסיףה גב' חכם וטענה כי במהלך חקירתה במשטרת החוקר ביקש ממנה לעזין בטלפון הנכיד שלה. לדבריה, היא נעתרה לבקשת החוקר והציגה בפניו התכתבות במסרונים שלה עם הנאשם. לטענותה, מדובר בהתקשורת בעלת תוכן מצאה ברור, שהחוקר נמנע לרשמה בהודעה. עם זאת, גב' חכם לא פירטה מה הייתה תוכנה של המסרונים (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 15 ואילך). בחקרתה הנגדית, כשנשאלה גב' חכם מדוע לא הביאה עימה לבית משפט את אותם מסרונים, היא לא נתנה תשובה של ממש אלא אמרה "בגלל זה יש לי עורך דין", וב"כ הנאשם מצידם התעורר וטען "זה מחדל חקירה" (ר' שם, עמ' 43 שורה 20 ואילך).

ד. דין והכרעה:

25. לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה והגנה שהעידו לפני, וגם עינתי במסמכים ובמצגים שהוגשו ובטיעוני ב"כ הצדדים בסיכוןיהם, אני מעדיף את גרסאות עדי התביעה על פני גרסאות עדי הגנה. לא מדובר בהכרעה המבוססת על התרומות מן העדויות גרידא, אלא בהכרעה המבוססת על מגוון של שיקולים, לרבות שיקולי הגיון וסבירות.

26. "יאמר מיד כי הলכה למעשה גדר המחלוקת בין הצדדים לפני היה, בסופו של יום, מצומצם למדי. בסופו של דבר הודה הנאשם בפה מלא, אם גם בחוסר חשך, כי הוא אכן נטל את הכספי מארכונו של המתלונן. טעنته היחידה הייתה כי עשה כן בבלוי דעת, ומילא ללא מחשבה פלילתית, וכי החיזיר את הכספי מיד כשהתחוורו לו העובדות לאשרו. הנה כי כן, השאלה העובדתית היחידה הטעונה הכרעה לפני היא האם הנאשם נטל את הכספי מהארון במודע ומתוך מטרה לשלו אותו מהמתלונן שלילה של קבוע.

(1) שיקולי מהימנות:

על פני הדברים, גרסתו של הנאשם אינה יכולה לעורר אמון. הנאשם, מתחילה הדרך, זגג בין גרסאות שונות תוך ניסיון להתאים את דבריו להתרחשות העניינים. אכן, כנולה מעדות הנאשם עצמו, הוא אינו מהסס לומר דבריו שקר כאשר הוא שרי במצוקה, ונראה כי בכל הפרשה דנא צערו העיקרי הוא על כך שדבר עם המתلون, כאשר לפי סברתו אם היה "סוטם את הפה" הוא לא היה נתפס (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 25, וכן השווה שם, עמ' 38 שורה 5). לא לモתר לצין עוד, כי גרסתו הראשונית של הנאשם - דהיינו "סיפור המנקה" - היא לא רק גרסה שקרית אלא גם טפילה עיליה נבזית, על אישת שהינה, על פי דבריו הנאשם עצמו, בגין חשודה-מידית בגין עבירה הביעית".

27. דומה כי ב"כ הנאשם עր לביעית "פרדוקס השקרן" שבגרסת הנאשם. יחד עם זאת, כך לשיטת ב"כ הנאשם, הנאשם היה אדם נורטיבי ותמ לב, שאמן "עשה שטויות", "טפל עלילות" ושיקר באופן "לא מוצלח", אך בשום פנים ואופן אינו עבריין (ר' בסעיף 17 לסייעו). ואולם, אין בידי לקבל קו טיעון זה. מחד גיסא, הנאשם העיד על עצמו כי הוא היה מוכן לטפל עלילות שקר נבזיות על אישת חלהה, רק כדי לחלץ את עצמו ממתסבכת, וכי לא סיפר מיד את האמת למתلون, הגם שהגדיר את המתلون כ"חבר טוב מאוד". מайдך גיסא, מדברי הנאשם למור נתנהן עולה כי העבודה ברשות הכספי חסובה לנימא מואוד והוא מבקש להישאר בה בכל מחיר. בניסיונות אלה, ברי כי הנאשם לא י הסס לסתות מן האמת הצרופה על מנת להימנע מהרשעה בפלילים, העוללה לסתום את הגוף על עבודתו האמורה.

28. לא זו אף זו. גרסאות הנאשם ואשתו הינן גרסאות המלאות על פניהן פרוכות ושורת ההיגיון מחיבת את דחיתתן. אף אם נתעלם לרגע מגרסת המתلون אודות נעילת הארון, ואף אם נניח כי הנילוניות עם מעטפת הכסף הייתה אמונה בכיס מכנסיים שלקח הנאשם, עדין לא ברור כיצד הנאשם לא הבחן בכך, כאשר מדובר בסכום כסף גדול שנאנס מכך וכמה אנשים ולפיכך היה במעטפה לא קטנה. יתר על כן, אם אמונה התגללה הכסף בכביסה, לא ברור מדוע הנאשם את הכסף למתلون לאalter; כאשר המלא לאשתו באופן מיידי, ועוד פחות מכך מדוע לא החזר הנאשם את הכסף למתلون לאalter; כאשר עצם התנהגות זו של הנאשם אינה מתיחסת עם טענה לתום לב והיעדר מטרת גניבה. אין כל אפשרות, אפוא, לקבל את גרסתו של הנאשם.

29. להבדיל, גרסתו של המתلون, שהuid לפני תומו, הייתה סדרה והגיונית. גרסתו של המתلون אף מתיחסת עם הממצאים בשטח אודות הפריצה לארון, אשר נמצא על ידי מר נתנהן. זאת ועוד, אין מחלוקת שלמתلون, כמו גם למור נתנהן, לא הייתה כל סיבה או מוטיבציה להתנצל לנימא. לפיך, ובהתחשב מכלול נסיבות העניין, יש לקבל את גרסאותיהם של המתلون ושל מר נתנהן כפשוטן.

(2) טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה וחקירה משטרתית לא הוגנת:

30. ב"כ הנאשם האיך בסיכון בטענות שונות אודות מחדלי חקירה וחקירה משטרתית לא הוגנת. לשיטת ב"כ הנאשם, נדרשו במקרה דנא פעולות חקירה נוספת, כגון נטילת טביעות אצבע מהארון או עירcit עימות בין המתلون לבין הנאשם, אשר לא בוצעו. בנוסף, כך לטענת ב"כ הנאשם, חוקר המשטרה חדל בכך שלא פעל בשום צורה כדי לתפוס את הכסף שיצא מהכביסה, על מנת לבדוק אם הכסף אכן כובס לטענת הנאשם (ר' בסעיף 29(ה) לסייעו).

31. ואולם, אין לקבל טענות אלה. הטענה בדבר מחדל-כబוקל של אי תפיסת הכסף היא אבסורדית ממש, שכן הנאשם עצמו טען שהוא לא החזר את הכסף שכובס אלא כסף אחר, ועל כן לא ברור על

מה יצא קצפו של הסניגור. גם לא ברור, והדבר אף לא הוסבר בסיכון הגנה, מדוע ערכית עימות היה דרושה במקרה דנא, במיחוד נוכח הודהתו של הנאשם בעצם לקיחת הכסף מהארון. זאת ועוד: נוכח הודהה זו, פשיטה שגמ לא הייתה תועלת ראייתית כלשהי בנסיבות טבעיות אצבע מהארון, שהרי הנאשם הודה במפורש כיאמין לך דבר מה מהארון (לטענתו מכנסים שבהם היה הכסף).

.33. ב"כ הנאשם הוסיף וטען בסיכון לחקירה משטרתית לא הוגנת, בכך שלא תועד המסרונים שלטעתן אשת הנאשם היא הראותה לחוקרים (ר' בסעיף 31 לסייעו). ואולם, גם בטענה זו אין ממש סיפור המסרונים הנ"ל הינו תמורה שלעצמם, יותר מכל יש בו כדי לגרוע ממהימנות גרסת אשת הנאשם. מכל מקום ברור, כי לא הייתה לנאים או לאשתו בעיה להציג מסרונים אלה כראיה מטעם ההגנה בבית המשפט, ומשלא הוצגו המסרונים המتابקשת היא שלא היה בהם כלל ועיקר כדי לסייע להגנת הנאשם.

.34. הנה כי כן, אין לקבל את טענות ההגנה למחדלי חקירה וחקירה משטרתית לא הוגנת, ובוואדי שאין בהן כדי להצדיק את זיכוי של הנאשם, אשר אשמתו הוכחה לפני בראשות התביעה כדבעי.

ה. סוף דבר:

.35. אשר על כן ולאור כל המקובל אני מרשיע זהה את הנאשם בביצוע העבירות שבהן הוא הנאשם בכתב האישום, דהיינו: גנבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, והסתת גבול, לפי הוראות סעיף (א) 447 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ג סיון תשע"ה, 31 Mai 2015, במעמד הצדדים.